

[Glistrup]

bredere sammenhæng under den meget grundige udvalgsbehandling, der forhåbentlig bliver følgen af dette forslag, få tingene nærmere belyst.

Hvad selve det konkrete angår, siger det sig selv, at det jo ikke kan være af interesse for nogen som helst at have én siddende, hvor forløbet faktisk var sådan, at statsministeren sagde til den pågældende: du kan købe dig en ministerpost for 15.000 kr. eller 20.000 kr., alt efter om man regner brutto- eller nettobeløb. Det kan ikke være rimeligt at sige, at på den basis kan man få lov til at beholde en ministerpost, og når man så ikke vil betale de afladspenge, som statsministeren fastsætter, ja, så kan man ikke blive siddende mere som minister. Det er en særdeles pikant politisk baggrund, en for dansk folkestyre særdeles beklagelig baggrund.

Finansministeren siger, at statsministeren har truffet sin afgørelse, og så er der ikke mere at diskutere. Dette er i allerhøjeste grad et spørgsmål, hvor det er folketingset, der skal diskutere det, og det er folketingets første mulighed for at diskutere dette meget vigtige og meget vidtrækkende samfundsproblem. Derfor var finansministerens tale aldeles overfladisk og uholdbar.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg skal ikke forlænge denne debat, men kun for en ordens skyld konstatere, at vi i venstre tager regeringens redegørelse til efterretning og afviser lovforslaget.

Ninn-Hansen (KF):

Efter det svar, finansministeren har givet på lovforslaget, skal jeg stærkt anmode forslagsstillerne om at tage lovforslaget tilbage. Jeg må forstå finansministeren sådan, at fru Ritt Bjerregaard ikke skylder den danske stat noget, at der er blevet afregnet på normal måde, og derfor har dette lovforslag den karakter, at man ved lov vil pålægge en dansk borger at betale et beløb, og det strider efter min mening ganske imod forfatningens beskyttelsesregler.

Jeg skal slet ikke gå ind på den uoverensstemmelse, der har været inden for regeringen. Det er regeringens egen sag, det er statsministerens egen sag. Efter vor opfattelse har en statsminister som chef for regeringen fuldt ud retten til at indstille ministre til afske-

digelse. Det er noget, man afgør inden for regeringen, og det er en ret, statsministeren har over for enhver minister.

Så skal jeg blot sige i anledning af de bemærkninger, hr. Glistrup kom med, at det konservative folkeparti og fru Ritt Bjerregaard ser modsat på en række spørgsmål her i samfundet, også de områder, som fru Ritt Bjerregaard repræsenterede som minister. Men vi vil gerne i mit parti have lov til dels at være fair, dels at respektere en politisk modstanders dygtighed og hæderlighed, og det er der grund til at gøre i dette tilfælde. Det overstiger de politiske uoverensstemmelser, der kan være, at man fastholder dette synspunkt over for en politisk modstander.

Og med hensyn til selve sagen og dens behandling forskellige steder, ja, dér kan det måske hjælpe, at fru Ritt Bjerregaard og jeg begge er valgt på Fyn. Vi har kendskab til et værk af en stor dansk digter, der også boede på Fyn, om fjereren, der blev til de fem høns. Nu forstår jeg, at der er nogle, der gerne vil holde fast på den lille fjer, men det er ganske vist, dette lovforslag er urimeligt.

Therkel Christensen (CD):

Jeg skal på centrum-demokraternes vegne kort afvise at deltage i debatten om det foreliggende lovforslag og naturligvis også afstå fra overhovedet at kommentere forslaget.

Alfred Andersen (SF):

Der er et gammelt ord, der siger, at man skal ikke kaste med sten, når man selv bor i et glashus. Jeg synes, at det kunne være meget nødvendigt at sige det i et tilfælde som dette, hvor hr. Glistrup vil optræde som moralens vogter.

Jeg vil sige som så mange andre, at vi tager finansministerens redegørelse til efterretning, og derfor kan socialistisk folkeparti ikke deltage i denne debat.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg vil også gerne understrege, at vi føler, at det foreliggende forslag er utidigt, og at vi er modstandere af det og vil gå imod det.

Når fremskridtspartiet får denne anledning, så er det efter min opfattelse og efter vores opfattelse, fordi statsministeren i en paniksituation handlede på den måde, han gjorde, forlangte, at den forhenværende un-